

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 291. — ŠTEV. 291.

NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 13, 1934. — ČETRTEK, 13. DECEMBRA 1934

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

PRINC PAVEL KONFERIRA Z VODITELJI BIVŠIH STRANK

DNEVI SEDANJEGA KABINETA SO ŠTETI; JUGOSLAVIJA BO DOBILA PARLAMENTARNO VLADO

Jugoslavija je prenehala izganjati Madžare. — Izgnanih jih je bilo kakšnih tri tisoč. — V kratkem se bodo završle v jugoslovanski vladi velike spremembe. — Danes bo sprejel princ Pavel v avdenci dr. Korošca ter voditelja bivše srbske radikalne stranke.

BEOGRAD, Jugoslavija, 12. decembra. — Dovolj vzroka je za domnevanje, da bodo nastale notranje-političnem položaju v Jugoslaviji velike izpremembe. Razburjenje, ki je sledilo umoru kralja Aleksandra v Marseilles, je precej poleglo, in država se mora lotiti težkih notranje-političnih nalog.

Princ Pavel, ki je načelnik regentskega sveta, smatra za potrebo, da se vlada temeljito izpremeni.

V to svrhu je pozval k sebi več voditeljev bivših političnih strank, kateri začasa diktature niso smeli igrati v javnem življenju nobene vloge.

Danes se je posvetoval z Ljubo Davidovičem, voditeljem bivše srbske demokratske stranke, jutri bo pa sprejel v avdenci dr. Antona Korošca, voditelja bivše slovenske ljudske stranke ter Filipa Trifunoviča, voditelja srbskih radikalcev.

Princ Pavel hoče slišati oba zvona, to je zastopnike sedanjega diktatorskega režima in pa stare parlamentarce. Zaslišal bo tudi dr. Demetrija Ljotiča, ki načeluje štirim skupinam vojnih veteranov ("bojevnikom") ki zahtevajo fašistično obliko vlade.

Dnevi ministrstva, ki mu načeluje Nikola Uzunovič, so šteti. Princ Pavel mu bo najbrž izbral za naslednika Boška Jeftića, sedanjega jugoslovenskega zunanjega ministra.

Izra umora jugoslovanskega kralja se je izkazal Jeftić za dobrega diplomata, posebno pri zadnjih posvetovanjih v Ženevi. Jeftić dospe jutri iz Švice v Ljubljano.

Vladna stranka je s posebno resolucijo izključila petdeset svojih članov, ker so zahtevali odstop Uzunoviča in nekaterih drugih ministrov, češ, da do ministrskega mesta nimajo pravice, ker niso člani parlamenta.

Z ozirom na bližnje politične izpremembe, bo mnogo jugoslovenskih zastopnikov v inozemstvu menjalo svoja mesta ali bodo pa pod pretvezo, da so prestari, poslani v pokoj.

PRAGA, Čehoslovaška, 12. decembra. — Ko se je vrnil nočoj iz Ženeve čehoslovaški zunanjji minister Edvard Beneš, mu je prebivalstvo na postaji priredilo burne ovacije. Pozdravili so ga vsi čehoslovaški ministri, ter jugoslovanski, romunski in francoski poslanik.

LONDON, Anglija, 12. decembra. — Sir John Simon, angleški tajnik za zunanje zadeve, je povedal danes v poslanski zbornici, da je vsled posredovanja Velike Britanije Jugoslavija nehala izganjati Madžare.

Na vprašanje, koliko jih je bilo izgnanih, je reklo Sir Simon, da od 2000 do 3000. Izganjanje je takoj ponehalo, ko se je vrnil princ Pavel iz Londona v Beograd. Simon je dostavil, da ne ve, če se je kak izgnanec vrnil oziroma če se želi vrniti.

RIM, Italija, 11. decembra. — Dasi so oficijelni krogi povsem zadovoljni z načinom, kako sta se Jugoslavija in Madžarska pobotali v Ženevi, je italijanska javnost precej razočarana.

Jugoslovansko časopisje se je bilo tako zavzelo za Madžarsko, da bi človek skoro domneval, da ni Madžarska, pač pa Italija na zatočni klopi.

Dasi je dobila Madžarska le ponizjen ukor, je to italijanskemu časopisu dosti preveč.

Muničijska industrija je povzročila vojno

IZSILJEVALNIH PISEM NI PISAL HAUPTMANN

Izsiljevalna pisma je pisal nek mizar iz New Jersey. — Lindbergh je preprečil aretacijo zločincev.

Flemington, N. J., 12. dec. Hauptmannov zagovornik E. J. Reilly je vrgel bombu v tabor njegovih obtožiteljev; to je bila sicer samo besedna bomba, ki pa ima v sebi vso moč eksplozije.

Stari, izkušeni kriminalni zagovornik, Reilly, ki v splošnem, kaj pravi in zakaj, je trdil nič manj in nič več, kot da ve, kdo je pisal Lindberghu iztirjevalno pismo. Ne Hauptmann, temveč nek drug mizar iz New Jerseya in član zločinske tolpe.

Predno se je moglo razburjenje vsled tega senzacionalnega odkritja poleči, pa je zoper podal smelo trditve, da bi bil ves Lindberghov slučaj rešen v 48 urah, ako ne bi imela policija pri svojem postopanju vezanih rok. Lindbergh je odklonil pomoč policije in Reilly je reklo, da ima za to dokaze. Vsled tega je reklo Reilly, da bo kot pričel pozval governerja države New Jersey, A. Harraya Moore in celo vrsto visokih policijskih uardnikov.

Hauptmann je bil v torek nepricakovano pripeljan v sodniško dvorano, da bi nazvoč pri razpravi pred vrhovnim sodnikom Thomas W. Trenchardom glede zahteve za govorništva, da državno pravništvo objavi podrobnosti svoje obtožnice. Razprava pa je bila kmalu preložena do četrtega.

Reilly pri tej razpravi ni bil nazvoč ter je prišel v Flemington šele proti večeru. Tako je prišel po svojem prihodu je skliceval časnikarske poročevalce, katerim je podal svojo senzacionalno izjavlo.

Reilly je reklo, da je prišel drugo iztirjevalno pismo iz Brooklyna. Reilly je reklo, da mu je znano ime pisca tega pisma, toda imena ni hotel izdati. Newyorská policija bi tedaj prav lahko prijela pravega odvajalec, ali zaradi Lindberghove zahteve policija ni smela poslovati.

PLAČEVANJE DOHODNINSKEGA DAVKA

Washington, D. C., 12. dec. Nad 94 odstotkov delazmožnih ljudi v Združenih državah ne plača dohodninskega davka. To je razvidno iz zadnjega počasnega zveznega davčnega urada. V vseh Združenih državah je za leto 1933 plačalo dohodninski davek samo 1.731.116 oseb.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

MORNARIŠKA KONFERENCA BO ODGDENA

Angleži upajo, da bo Japonska spomladji pravljena za kompromis. — 20. decembra bo Japonska zavrgla pogodbo.

London, Anglija, 12. dec. Mornariška konferenca med tremi mornariškimi silami bo najbrže 20. decembra stalno in nevladno končana. To bo dan, ko bo Japonska naznanila, da je zavrgla washingtonska mornariška pogodbo iz leta 1922.

Angleži pa se še vedno trudijo, kot doslej, da bi preprečili, da bi se konferenca razobil. Navzlie temu pa vidijo poglaviti delegati odprtih samo še dve poti:

1. Japonci bodo s pomočjo Angležev skušali najti podlagu za kompromis za mornariško pogodbo, ki bo stopila na mesto washingtonske pogodbe.

2. Posvetovanja med Anglijo, Japonsko in Združenimi državami naj bi bila preložena do marca ali aprila prihodnjega leta.

Toda ameriška delegata Norman H. Davis in admiral William H. Standley se pa za odgovritev prav nič ne zavzemata, razen če morejo Japoneci zagotoviti, da bo sedaj ali pa spomladji mogoče dobiti kako podlagu za pogajanja.

Nek zastopnik angleškega mornariškega urada je reklo, da si bo angleški mornariški urad prizadeval, da se pogajanja nadaljujejo. Rekel je, da angleška delegacija ni samo proti temu, da bi se sedaj pogajanja prekinila, temveč tudi, da bi bila preložena.

Vendar pa so v angleških in mornariških krogih mnenja, da bo tudi Anglija podpirala odgovritev, kadar bo Japonska naznanila svoj odstop od pogodbe in bo več upanja za boljši uspeh pri pogajanjih spomladji. Na vsak način pa skuša Anglija preprečiti, da bi bila konferenca za vedno zaključena.

DR. SEITZ ZASTRAŽEN

Dunaj, Avstrija, 11. dec. Četudi je bil bivši dunajski župan dr. Karl Seitz izpuščen iz ječe, vendar je tako strogo zastražen kot pravi jetnik.

Pred njegovim stanovanjem sta stalno na straži dva detektiva ter ga spremljata, kamor koli gre. Posebno pazijo na to, da ne pride do telefona. Cenzor stalno prebira vsa njegova pisma, kot bi bil še vedno jetnik.

Ni mu dovoljeno sprememati obiskovalcev, razen najblžjih sorodnikov. To je sedaj še mnogo strožje kot prej, ko je bil v ječi, ko je smel vsak teden po enkrat sprememati svoje prijatelje.

ŠTEVILO ŽRTEV JE NARASLO

Dosedaj so dobili triindvajset trupe — žrtev požara v Lansing, Mich. 25 jih še pogrešajo.

Lansing, Mich., 12. decembra. — Polagoma prihajajo na dan strašne podrobnosti o silnem požaru, ki je uničil včeraj Kerns hotel.

Razvaline so sicer pokrite s skorjo ledo, toda pod njimi še vedno tli.

Dosedaj so našli triindvajset mrtvih, točno število bo sčasoma narastlo, kajti petindvajset hotelskih gostov še vedno pogrešajo.

Sest trapel še niso mogli identificirati, ker so ožgana do nespoznanja.

Koliko gostov je skočilo s strehe v reko in utonilo, se dozajd še ni dalo dognati.

Ker je hotelski seznam zgoraj, ni mogoče določiti, koliko gostov je prenočevalo v hotelu. Nekateri cenijo, da jih je bilo 215.

Oblasti so takoj uvedle preiskavo, čejo svrha je dognati, kako je nastal požar.

Po mnenju ognjegaškega maršala Caldwellia, je moralno v kakšni hotelski shrambi že dolgo časa tleti, ne da bi kdo kaj opazil.

Hirota je poleg tega tudi predlagal, razsojevalni odbor dveh Rusov, enega Japonca in enega Mančukuanca, da poravnava spore, ki bi nastali pri plačilih v blagu. Kjer se odbor ne bi mogel sporazumeti, tedaj se bosta japonska in ruska vlad pod pogajali glede japonskih trgovcev, na isti način pa se bosta pogajali ruska in mančukuanska vlača v slučaju, da so pri tem prizadeti mančukuanske vlade.

Hirota je poleg tega tudi predlagal, razsojevalni odbor dveh Rusov, enega Japonca in enega Mančukuanca, da poravnava spore, ki bi nastali pri plačilih v blagu. Kjer se odbor ne bi mogel sporazumeti, tedaj se bosta japonska in ruska vlad pod pogajali glede japonskih trgovcev, na isti način pa se bosta pogajali ruska in mančukuanska vlača v slučaju, da so pri tem prizadeti mančukuanske vlade.

"Dolžni nam niso bili niti centa. Svoje obveznosti so poravnali naprej in včasih smo jim mi bili dolžni do 60 milijonov dolarjev, ker nismo izvršili naročil. Pri tem ne vidim, kaj nam je mogoče očitati. Od nas so zahtevali pošiljatev municije in nič drugega. Protiv vam je vprašanje, kako so začevniki izpolnjevali svoje obveznosti do ameriških izdelovalcev municije, je odgovoril Irene du Pont.

"Dolžni nam niso bili niti centa. Svoje obveznosti so poravnali naprej in včasih smo jim mi bili dolžni do 60 milijonov dolarjev, ker nismo izvršili naročil. Pri tem ne vidim, kaj nam je mogoče očitati. Od nas so zahtevali pošiljatev municije in nič drugega. Protiv vam je vprašanje, kako so začevniki izpolnjevali svoje obveznosti do ameriških izdelovalcev municije, je odgovoril Irene du Pont.

"Dolžni nam niso bili niti centa. Svoje obveznosti so poravnali naprej in včasih smo jim mi bili dolžni do 60 milijonov dolarjev, ker nismo izvršili naročil. Pri tem ne vidim, kaj nam je mogoče očitati. Od nas so zahtevali pošiljatev municije in nič drugega. Protiv vam je vprašanje, kako so začevniki izpolnjevali svoje obveznosti do ameriških izdelovalcev municije, je odgovoril Irene du Pont.

"Dolžni nam niso bili niti centa. Svoje obveznosti so poravnali naprej in včasih smo jim mi bili dolžni do 60 milijonov dolarjev, ker nismo izvršili naročil. Pri tem ne vidim, kaj nam je mogoče očitati. Od nas so zahtevali pošiljatev municije in nič drugega. Protiv vam je vprašanje, kako so začevniki izpolnjevali svoje obveznosti do ameriških izdelovalcev municije, je odgovoril Irene du Pont.

"Dolžni nam niso bili niti centa. Svoje obveznosti so poravnali naprej in včasih smo jim mi bili dolžni do 60 milijonov dolarjev, ker nismo izvršili naročil. Pri tem ne vidim, kaj nam je mogoče očitati. Od nas so zahtevali pošiljatev municije in nič drugega. Protiv vam je vprašanje, kako so začevniki izpolnjevali svoje obveznosti do ameriških izdelovalcev municije, je odgovoril Irene du Pont.

"Dolžni nam niso bili niti centa. Svoje obveznosti so poravnali naprej in včasih smo jim mi bili dolžni do 60 milijonov dolarjev, ker nismo izvršili naročil. Pri tem ne vidim, kaj nam je mogoče očitati. Od nas so zahtevali pošiljatev municije in nič drugega. Protiv vam je vprašanje, kako so začevniki izpolnjevali svoje obveznosti do ameriških izdelovalcev municije, je odgovoril Irene du Pont.

"Dolžni nam niso bili niti centa. Svoje obveznosti so poravnali naprej in včasih smo jim mi bili dolžni do 60 milijonov dolarjev, ker nismo izvršili naročil. Pri tem ne vidim, kaj nam je mogoče očitati. Od nas so zahtevali pošiljatev municije in nič drugega. Protiv vam je vprašanje, kako so začevniki izpolnjevali svoje obveznosti do ameriških izdelovalcev municije, je odgovoril Irene du Pont.

"Dolžni nam niso bili niti centa. Svoje obveznosti so poravnali naprej in včasih smo jim mi bili dolžni do 60 milijonov dolarjev, ker

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation).

L. Benedik, Pres.

Frank Saksic, Pres.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
115 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja na Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$5.50
Na poi leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četr leta	Za pol leta	\$5.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishaže vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Denar bres podpisa in osebnosti se ne pribrojajo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembri kraja narocnika, prosimo, da se nam tudi prejmejo bivalisce nasznam, da bitreje najdemo naszlovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: Chelsea 3-3878

TRGOVANJE Z MAMILI

Med vsemi zločinci je prodajalec mamil najpodlejši in najbolj nevaren.

Gangsterji, tatovi, roparji, odvajaleci in morileci so do potove mere pogumni ter pogosto tvegajo svoje življenje, prodajalec oziroma tihotapec mamil pa dela skrivaj, večjemu s pomočjo posredovalcev, čijih slabost izrablja, ker so sami žrtve mamil in sužnji strašne strasti.

Boj proti prodaji opija, kokaina, morfija in hasiča se vrši izza časa, ko so začeli kulturni narodi Evrope in Amerike trgovati z Dalnjim iztokom.

Tudi Liga narodov je nastopila proti tej nečedni kupiji. Le redkodaj se sliši, da je v palači Lige narodov v Ženevi poseben didelek, kjer se posvetujejo, kako bi bilo mogoče najbolj uspešno nastopiti proti prodaji mamil in proti ljudem, ki to blago razpečavajo.

Poleg tega oddelka je dvorana, kjer zboruje raznovrstna konferanca, malo dalje je pa prostor, kjer razpravljajo o odnošajih med Paragvajem in Bolivijo, in kjer bolivijski in paragvajski delegati s prepričevalnimi besedami zastrujejo, da sta obe državi pri tej neobičajni vojni povsem nedolžni.

Javnost zve le malo o prizadevanjih, kako zaustaviti trgovanje z mamilom, kajti zaenkrat poročajo časniški poslovaleci o "uspehih" razorozitvene konference, o vprašanju Posaarja ter o razmerju med Jugoslavijo in Madžarsko.

Med poslušaleci so večinoma ženske ter tuintam kakor odposlane tihotapecev, ki skuša dognati, če so gospodje res kaj prila ukrenili za začetje tega trgovanja.

Ameriška vlada je predkratkim — neoziraje se na večete ženevske komisije — brez najmanjšega svarila razpela mreže od Atlantika do Srednjega zapada ter jih zadajo sotočno zadrgnila.

Zvezni agentje so v enem samem dnevu polovili nad seststo prodajalev, prekupevalev in tihotapeev opija in kokaina.

Kakšno nevarnost predstavljajo ti zločinci za deželo, dokazuje dejstvo, da ne prodajajo mamil samo ne-rečnikom, ki so tej strasti zapadli, pač pa iščejo svoje rute celo med šolskimi otroci. Te mladoletne sistematično zgorajo k uživanju strupa ter jih duševno in telesno ugnabljajo.

Z ozirom na škodo, ki jo povzročajo ti zločinci, so kazni, ki so predvidene zanje, dosti premile.

Kazen, ki je bila določena po odvedbi Lindberghovega otroka za odvajalec, bi bila zanje edino primerna.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga pod tam, je potrebno, da se poučen v vseh stvareh. Vsled našo dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodoči prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizeje in spletke vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroške.

Nedržavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobijo v Washingtonu povratno dovoljenje, RE-ENTER PERMIT, tripi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in začasno vam, da boste poceni in udobno potovanje.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

NEMŠKI PISATELJI O KOČEVSKIH NEMCIH

Znani nemški dramaturg in pisatelj dr. Karel Hagemann, ki se je pred par meseci pomudil tudi v Ljubljani je v vodilnem hitlerjevskem glasilu "Völkischer Beobachter" pravkar zaključil serijo člankov o svojem potovanju po Jugoslaviji z zanimivim prikazom o dejanskem in nehanju vejice nemškega naroda, ki živi na Kočevskem. Nadvse toplo piše pri te prilikl dr. Hagemann o lepotah naših pokrajin. O kočevskih Nemcih, njih zgodovini in sodobnem življenju pa belježi kot Nemee v resnici povsem nepristransko, objektivno in sodno.

"Kdor potuje s Sušaka, glavnega jugoslovanskega pristanišča na severnem Jadranu, proti Ljubljani", piše ugodni nemški pisatelj, "se po navadi ne posluži železnic, ki dela velik ovinek, preko Zagreba, temveč rajsi potuje z zasebno avtobusno linijo. Vožnja skozi grandiozno brezupnost kraškega sveta spada vsekakor med največja in najbolj svojevrstna pokrajinska doživetja, ki jih nudi Evropa, in niti malo ne zaostaja za lepotami kakšne vožnje skozi Dolomite. Močni motor voza s težavo osvaja strme bregove, po katerih se vzpenja slaba, spodetka samo kmečkim vozilom menjenama cesta po strepu odsekanih serpentinh. In kadar se potem pot prevesi navzdol, se dolgi avtobus v naglem temu zibaje pregiba z ene strani na drugo. Kjerkoli stoji ob poti kakšna hiša, se avtobus ustavi, da napolni hlađilnik. Prijazna dekleta stope pred hišami s pripravljenimi škafii in vrči. Vsak dan pride avtomimo in marsikdaj prinese s seboj pismo ali celo paket v samoto.

"Naenkrat mi šofer, ki sedim ob njem, s smehljajem počake na izvesek nad vrati go sposke hiše na robu lepe majhne vasi. "Gasthof zur Sonne" je zapisano na izvesku in v venc hrasrovega listja se vije okrog napisa. Sred Slovenije nemška beseda, nemška naselbina! Dospeli smo do znanega nemškega jezikovnega otoka v severni Jugoslaviji, ki obsega s starim mestom Kočevjem nič manj kakor 170 manjših in večjih naselbin".

Obširno poroča nato dr. Hagemann o zgodovini nemškega naseljevanja na Kočevskem in nadaljuje:

"Mnogo je nemških jezikovnih otokov po svetu. Na Madžarskem, v Rusiji, Palestini, Južni Ameriki in drugod. A najbrž se nikjer drugje niso udeležila pri naselitvi tako številna in različna nemška pleme na in nikjer drugje se nemštvu ni ohranilo tako čisto kakor tu v Sloveniji. Kočevska deželica je sama v sebi nekakšna majhna Nemčija. Ne samo Švabi, Franki, Bavareci in Tirolci, tem več tudi Turingije in Porenji in celo Nemeji iz pomorskih pokrajin so se naselili tu. In govorijo vsi ti naseljeni prinesli iz domovine svoje posebne navade, svoje pesmi in svoje pripovedke. Toda skupno delo, skupne bolečine in skupna ušoda so v teku stoletij zabrisale razlike med plemenami. Iz potomcev-pionirjev, ki so se natekli tu od vsepovsod, se je kmalu razvila sklenjena celota: živo in delovno majhno ljudstvo enakega jezika in istih življenjskih navad".

"Ljudje govore še danes kočevsko narečje, prav tako kakor pred 600 leti. Tako je nemški jezikoni otok v Sloveniji eden tistih izredno redkih krajev, kjer lahko germanist na samem viru proučuje živi rednjeviskonemški govor. Nemee današnjega časa ne more — kakor sem se juž sam prepričal — razumeti niti besede tega prastarega dialektka. In vendar je prav to čisto svoje

vrstno narečje s stoletno odigranojo od ostalega sveta najvažnejši razlog, da se je nemško bistvo na Kočevskem lahko ohranilo tako nepotvorjeno".

Na koncu svojega poročila se pisatelj dotika nekaterih problemov sodobnega življenja naših kočevskih Nemcev. Gospodarska kriza je tudi tu postila težke sledove. Blizu 20 tisoč Kočevarjev živi danes v Ameriki. Ti izseljeni so prejšnje čase pošiljali lepe denarje svojcem v domovino, gospodarska stiska pa je zaprla tvor.

"Ce Kočevarjem ne bo uspeло, da pridobe novih kolonistov in obenem dvignejo tujski in blagovni pravni", pravi dr. Hagemann, "ne bo mogoče več dolgo ohraniti Kočevja kot nemški jezikovni otok v Sloveniji in to bi bilo vsekakor škoda. Kos pranemške kulture s 600-letno zgodovino in presestniva uspešna delavnost nemških knežkih rodov v tujini bi bila na ta način izgubljena na vek".

Pozdrav!

Anton James,

New Phila, Ohio.

Tukaj vam pošiljam tri dolinarje za šestmesečno naročnino. Pošljite mi tudi tri Blaznikove Pratike.

Obenem vas prosim, da spremite prvo ime pri naslovu, kajti moj ljubi mož je umrl dne 22. novembra 1934. Na Glas Naroda sva bila dvainštideset let naročena, zanaprej se pa sama naročam.

Pozdrav!

Jennie Keržišnik.

Carrollville, Wis.

Priloženo vam pošiljam šest dolinarje v petdeset centov za naročnino in za Koledar. Brez Glasa Naroda ne morem biti, posebno pozimi ne, ker so večeri tako dolgi.

Z delom gre tukaj zelo slabo. Zaslužimo toliko, da se jedva preživimo v tej veliki državini.

Vse se mi zdi, da je zopet vojna na pragu, in zopet bodo morali siromaki kri prelivati za velike gospode.

Vesele božične praznike in sečeno novo leto vam želi:

Steve Prelog.

PRILJAZNE, DOMAČE SOBE kurjene, topla voda, električna razsvetljjava, s hrano v hiši (pristava slovenska postrežna) ali brez hrane. Oglasite se pri:

— Miss Rose Koprivšek, 318 Sumner Ave., Brooklyn, N.Y.
(6x)

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA
Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO

\$2
Naročils ga pri —
KUJGARNI GLAS NARODA
216 WEST 18th STREET

ALI STE ZAVAROVANI?

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO SE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

kot najboljšo jugoslovansko bratsko zavarovalnico, ki plačuje

NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

Ima svoje podružnice skoro v vsaki slovenski naselbini v Ameriki. Posluje v 17. državah ameriške Unije. Premoženje nad \$1,500.000. — Za vstanovitev novega društva zadostuje 8 odraslih oseb.

Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na:

GLAVNI URAD J. S. K. J., ELY, MINNESOTA

Peter Zgaga

Ta je iz gorenjega dela newyorske države ali pa odkot drugod.

Meščan si je bil prištel nekaj dolarjev, pa je šel na kmete in kupil malo farmico. In zatenkrat tudi krov, da bo mogoče pri hiši. Farmanja ni bil vlagajen, pa si je mislil: — Če drugi farmajo, čemu bi jaz ne.

Kravo je kupil pod takimi in takimi pogoji, to se pravi, da bo imela teleta.

Ko se je približal po njegovih računih določeni čas, ga ni bilo več na spregled.

To je pa res nekaj čudnega — je potožil po dveh tednih izkušenemu farmerju — rekli so mu, da bo že pred štirinajstimi dnevi imela teleta, pa nihil in nič. Vse dni in vse noči sem v hlevu in čakan.

Tega si sam krv — mu je pojasmil farmer. — Kravo bi bil samo pustil, pa bi bilo olrajt. Tako si pa krava misli, kadar te opazi za seboj:

— Hvala Bogu, da sem vse tako lahko in srečno prestala. Prav lepega telička imam ...

Starlahkožiček je dajal otrokom lepe nauke za bodočnost. Med drugim jim je tudi priporočal, naj jedo dosti starega in suhega kruha.

Star, sruh kruh jesti, otročiči, pa boste dobili rdeča lic.

Otrokom se je ta nasvet malo eden dozdeval.

Najbolj brihten med njimi je pa vpršal lahkožička:

— Strie, vi ste pa gotovo stare skorje šnofali ...

V listih čitam zanimivo počilo. Kakor vsepovod na svetu, so tudi v Angliji ljudje, ki ne morejo spraviti skupaj dovolj denarja, da bi plačali davek. Po več mesecih so dolžni ali pa celo leta.

Davčna oblast je pošiljala dolžnikom v hiše in stanovanja dnevno eksekutorje, ki so pa le redkokdaj, kaj opravili.

Razburjen in obupan davkoplăcevalec, ki zares ni zmogel dolgovane vsote, je v svetu jezi in po budem preprič vrgel iztirjevaleca enostavno po stopnicah, in tako ni država ničesar dobila, davkoplăcevalec pa par tednov zapora.

Videč, da tako ne bo dosti na dobičku, je davčna oblast zapodila eksekutorje in najela eksekutorice, samo mlada in lepa.

In res, eksekutorice imajo dosti več sreč, država pa večje dohodke.

Lepi eksekutorice se ubogi davkoplăcevalec ne more učavljati, magari če ga do sramce sleče.

Čedne stvari se dogajajo na svetu.

Iz neke južne države poročajo, da je velika štoklja napadla mladega fanta.

To je znamenje, da se je svet na glavo postavil.

Priješnje čase se štoklja za fanta sploh zmenila ni, ampak je sempatati le kakšno mlado dekle pičila.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

DOZDEVNIK

E. GOLDNER:

Lady James se je zavila v sedejo in se s hrbtom naslonila na oblažinjenem sedežu. Nikoli ni tako potovala, tudi po smrti svojega moža ne. Ni bilo zaradi denarja — saj je bila bogata, toda nihče je ni mogel pregovoriti, da bi potovala v spalnem vozu. Imela je nekak nerazumljiv strah pred spalnimi vozovi; mislila je, da so spalni vozovi najpripravniji za nakane ločov in malopridnežev. Vsekakor je človek varnejši v navadnem vozu, kjer neprestano hodijo potni, dočim mora človek v spalnem vozu noč prebiti sam.

Prihajala je iz južne Francije, kamor je bila šla, da se po smrti mr. Jamesa nekoliko razvedri; zdaj se je čez Pariz vracala v Chicago. Imela je s seboj tudi svojo sobario, ki se je vozila v tretjem razredu na istem vlaku.

Lady je bila sama v kupej. Zumaj je divjala nevihta in dež je tleskal na okna in stene. Bila je že temna noč. Lady James je poizkušala zaspati in ravno se je je loteval spanec, ko je vlak zmanjšal brzino in se ustavljal. Pogledala je skozi okno.

Bili so na majhni postaji, na peronu je bilo samo par ljudi. Poskušala je znova zaspasti, a se lipno spomnila svoje demantne zavratnice. Ta meseč jo je popolnoma zdramil. Nemara bi bilo pa le bolje vzeti spalni voz, ali pa da bi bila vsaj sobarien prijet? Dež je dalje brizgal ob okno, kar je njen strah še povečal.

Naenkrat opazi, da se ključka na vratih nalahno premika. Ni bila slišala nikakih krokov, a ni moglo biti dvoma, da se neko plazi v kupe. Vrata so se tiho odprila in v kupe je vstopil moški.

Bil je črno oblečen, ovratnik je imel visoko zavilan, klobuk pa potisnjeno na oči. Tihi je zaprl vrata, sedel poleg nje in si nospregovoril nobene besede.

Lady James je hotela nekaj reči, nekaj vprašati, toda tako jo je bilo strah črnooblečenega sopotnika, da si ni upala izpregovoriti nobene besede. Ni ga smela niti pogledati, dasi je silno želela videti obličeje svetega skrivnostnega sopotnika. Nekote je potegnila k sebi svojo ročno torbico, ki je stala med njo in neznamim sopotnikom. Čeprav se je želela nekako ponakniti od njega, se vendar ni upala geniti. Strah jo je vedno bolj prevzemal. Za trenotek je mislila na to, da bi skočila kvišku in ustavila vlak, a ni se smela geniti. Začela se je vroče kesati, da ni vzel spalnega voza. Tam bi se mogla vsaj zakleniti, a tudi ne more v svojo obrambo nječesar storiti. Ali da bi bila spravila zavratnico vsaj na dno kovača, ne pa to! A mislila je bila, da bo dragoceni nakt najvarnejše spravljen v ročni torbici, ki jo je imela neprestano poleg sebe. Zdaj pa jo more ta neznanec umoriti in oropati, ne da bi kdo kaj slišal.

Pa vendar ga je moral kdo videti, in če nihče drug, potem vsaj sprevodnik. Ta gotovo kmalu pride, pa ga poprosi, da jo premesti v ženski oddelok. Najbolj jo je mučil neprestani molk. Niti besede še ni spregovoril neznanec. Zdelo se ji je, kakor da jo ta tišina in ropot lokomotive in koles omamlja. Jasno je čutila, kako ji pojavajo moči, kako se nekako iz-

gublja. Zdelo se ji je, da ne dočaka jutra. Po glavi so ji rojile najstrašnejše misli. Spomnila se je svojih otroških let, ki jih je preživel tam nekje da leč, v Floridi. Dekliška doba je bila zelo kratka, ker se je zgodil poročila s siron Jamesom. Skrb in nemir začasno njegove bolezni pa žalost ob njegovem smrti, vse to ji je bilo tako živo pred očmi, kakor da bi pravkar preživelja tisteden. Neznanec pa je dalje sedel nem, brez besede.

Slednjic je začel vlak voziti počasneje in se ustavljal. Zdelo se ji je neverjetno. Kje se nahajajo prav za prav? Ali bo neznanec izstopil? Oddalmila si je, ko je neznanec vstal in brez besede odšel, kakor je bil prisel.

Vlak se je že zopet pomikal dalje, ko je Lady James planila s svojega mesta in polihala na hodnik. Tam je srečana sprevodnika.

"Ali ste videli tistega človeka, ki je bil pravkar v mojem kupe?"

"Ne razumem, kaj želite, gospa?" je začudeno odgovoril sprevodnik.

"Kako, da ne razumete?" se čudi gospa. "Ali ne vidite tistega človeka, ki je pravkar stopil iz voza?" In polihala je

oknu ter z roko pokazala na neko postavo, ki je šla čez tračnice.

"Oprostite, gospa, toda jaz ne vidim nikogar."

"Ali ga v resnici ne vidite? Oni le, v črni sukni in klobuku!"

"Oprostite, gospa, tam ni nikogar."

Lady Jamesa se prime za glavo:

"Moj Bog, če se mi ni zmalo!"

Sprevodnik jo začudeno pogleda:

"Vidite, gospa, to je nočni ekspres. Morebiti se spominjate, gospa, da se je lani tu zgodila nesreča. Nekdo je našel smrt. Če mi..."

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je iskala sprevodnika, ki je bil spremljal vlak, a izginil je brez sledi kakor mož v črni sukni.

Lady James se je vrnila v kupe. Ničesar več ni mogla mislit. Ko je prišla v Pariz, skorajda nini znala odgovarjati na vprašanja detektivov, ki so vodili preiskavo: iz njene torbice je med vožnjo izginila demantna zavratnica. Policija je isk

GOR LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

44

Smeje in s solzni očmi mu prikima, potisne zapuščene lase za ušesa ter gre proti hišnim vratom. Na pol pota se obrne in zakliče:

— Matej! Nocojšnje noči ti nikdar ne pozabim!

Matej že stoji pri izhodu z dvorišča.

— E, pojdi no — V zadregi potisne roke v žepu jopiča. Nato pa se nasmeje in stopi na cesto.

— Pojdi, fant! — pravi Simmerauer, ki je čakal nanj. — Pojdimo hitro domov. Kako neki kaj gori izgleda?

— Dobro, oče! — Matej udari z nogo, da zabobni trda zemlja. — Tla so pomurznjena. N obenno sonce jih ne bo tako hitro stopilo. Še danes, mislim, da bo zapadel sneg! Potem pa bomo imeli dobre čase.

— Samo če bi imel prav!

— Kje pa je Vrona?

— Takoj bo prišla, skočila je še v vas, da pogleda, kako gre ubogi pekovki.

— Pekovki? Tako? — Matej pogleda proti Žorževi kovačnici.

Ko korakata po pobočju drsečega hriba, stoka Simmerauer: — Uboga žena! Vse je izgubila! Tako lepa hiša! Kaj pa naj sedaj storiti na stara leta! Nikogar nima, kot tega veseljaka, Žorža, ki se sam ne more preživljati.

V gorenjem nadstropju Purčelerjeve hiše so bila okna še svetla. In sedaj je ugasnula. Karolina je ugasnula svetliko, ki jo je našla goreti. Izmučena in trepetajoča stoji mlada žena pri mizi, gleda pri jutranjem svitu tri prazne steklenice ter se ozira po sobi, ki je bila polna dima cigar; gleda tako plaho, kot bi bila v kaki tuji sobi in ne bi vedela, po kaki zmoti je prišla tu-sem. Zona jo spreleti. Počasi z roko gladi premočeno obleko, ki se ji napol zmrzljena oklepja telesa, kima in mormira: — Da, Matej ima prav; preobleči se moram. — Stopi v spalnico in vidi svojega moža v gasilski uniformi in z obutimi čevlji ležati na postelji. Ko se vrata odpro, se zbuditi iz opojnosti in se obrne na stran. Karolina ga prime za roko.

— Pusti me, da spim! — godrja Purčeler. — Kot svinec so mi težki vsi udje. — Nato le napol dvigne glavo, jo pogleda z zaspanimi očmi, in ko govori, zaduha Karolina vonja po vinu. — Kako pa kaj izgleda spodaj?

— Ogenj je pogašen.

— Ali si se ljudem zahvalila?

— Da.

— Ali si jim dala vina in piva in cigar?

Karolina odkima.

— Pa tudi na nobeno stvar ne misliš! Vse je na meni! Vse! — Z vzduhom potisne težko glavo v blazino. — S teboj je šlovek obsojen, to ti moram reči!

Molča se Karolina obrne, stopi k omari da vzame perilo in obleko, ki jo je potrebovala. Ko hoče k vratom, vpraša Purčeler nevajevo:

— Kam pa že zopet?

— K otroku!

Karolinin glas se je izpremenil. Ta nekam tuji glas se zdi možu čuden navzlie njegovi vinjenosti. Debelo jo pogleda, kot pred njim ne bi stala njegova žena, temveč druga, ki je še nikdar ni videl.

— Prosim te, da sedaj ne delaš nikakih neumnosti! — godrja. — Kaj pa imaš?

Na da bi odgovorila, odide Karolina iz sobe. V svoji sobi se preboleče. Nato pa gre po stopnicah navzdol in gre iz hiše. Na vrtu postoji in se oddahnne. Nato pa gre naglih krovov čeesto in v sosedovo hišo.

V nizki, topli sobi, v katero je skozi majhna okna boječe sijada prva dnevna svetloba, najde Karolina staro kmetico v naslonjaču poleg usnjatega divana, na katerem je bilo za malega Tončka z blazinami postlano. Otrok ima rdeča lica.

— Le poglejte, kako sladko spi! — zašepeče kmetica. — In dober spanec je srča za otroka. V njem tak otročiček na vse pozabi in se poleg tega še smeje! — Kmetica vstanje, da gospoj napravi prostor.

— Lepa vam hvala, sosed! — pravi Karolina in se pri tem skloni čez blazino. Kmetica hoče pričeti govoriti o nesreči pretekle noči, toda Karolina jo proseče pogleda: — Otrok bi se mogel zbuditi. — Trudna sede na stol. — To mi dě dobro! Kaj ne, da morem malo ostati pri vas?

— I, seveda, Purčeler! In kaj pravite, ko bi vam napravila prav dobro kavo? Kaj?

— Prosim lepo, sosed! Toda treba ravno ni!

Gibeno gre stará žena skozi vrata.

Karolina sedi nepremično, s sklonjeno glavo v kotu naslonjača. Iz bližnje peči prihaja topota na njeni telo. Mraz izgine iz njenih udov in po vsem trahu in naporu noči ji pada spanec čez oči. Enkrat se nasmeje v spanju.

Mala kukavica stenske ure že zakliče sedmo jutranje uro.

— Kuku, kuku!

V zimski sobi pomladni klic!

Niti speči otrok, niti trudna mati se ne zbuditi.

11.

Na cesti se prične jutranje življenje. Konji vlečejo težkih korakov, vozovi ropotajo in ljudje gredo na delo. Dim se je le napol razkobil z obeh pogorišč in kot pojčolan leži nad celo dolino; zoperni duh zgorele moke napoljuje zrak. To ni bilo jutro, ki bi ljudem vzhnilo veselje. Vendar pa hodijo po cesti z zadovoljnimi obrazi eden mimo drugega. Vsakdo je vesel, da je nesreči pretekle noči šla mimo njegove hiše.

O Purčelerju so govorili malo, samo o Karolini in ubogi pekovki. Tone bo spomladsi zplet zgradili skedenj in bo škodo prebolel. Toda pevkovka, ki je postala beračica! Poleg tega pa je še slab, da so se morali batiti za njeno "debelo" zdravje in celo za njeno življenje. Saj zdravnik ki ga je Žorž še ponoči poklical, je napravil resen obraz.

(Dalje prihodnjič.)

"DAJTE NAM NAŠ VSAKDANJI KRUH!"

Te dni je vprzorilo v New Yorku pet tisoč brezposelnih veliko demonstracijo. Nosili so lepake in zahtevali zadostno podporo za zimske mesece.

LOVSKA ZGODBA AFRIŠKEGA PRITLIKAVCA

Dr. Kohl-Larsen pripoveduje o svojih doživljajih, katere doživljaj med znanstveno ekspedicijo, katera raziskuje življenje malih afriških Bušmanov. Spočetka so mali ljudje bili nekam plašni in so pred besedili ljudi zbežali v gozdove. Kmalu pa so se vrnili in nujno veza nezaupljivost je ginila. Če več pritlikavec postrežejo s tobakom, jim ti podare strapečno puščico. To pleme malih ljudi pa se imenuje Vatindig. Kaj so slezali na drevo. Jaz sem kričal: "Hojo! Hojo!" Levič je vzel druge malečke seboj in odšla. Mali levci malečki pa je umrl. Drugi Vatindigi so pripelzali z dreves in so pekli meso mladega leva.

„Sungviča je krvavel, dokler ni prišel domov. Pokazal mi je brazgotine velike rane na desnem bedru. Tudi leoparda ubijejo s strupeno puščico. Se pred nekaj tedni sem videl malečega Vatindiga, ki je mino našega šotorja nesel ubitega leoparda. Enako ubijajo celo nosorožca, sloma, zebro, antilopo in bivala. Poleg teh pa že celo vrsto drugih večjih živali. Za orožje pa so jim le strame železne in lesene puščice. Železnih ne znajo delati sami, ampak jih dobivajo o dsosednjih Istanzov, ki so v tem pravi mojstri.“

Stevilo živali, za katerimi gredo Vatindigi, je zelo veliko. Na prvem mestu je seveda "Simba", po domače lev. Še je predverjanjem (poročilo je pisano 14. oktobra) mi je po svoje pripovedoval vođitelj te divje tolpe, ki se imenuje "šun sungvič", svoj lovski doživljaj s simho-levom:

„S svojimi tremi sinovi sem šel v puščavo. Ko sem prišel v puščavo, sem naletel na levijo s petimi malečki. Ta levija je že imela svoj plen zase in za svojih pet malečkov, namreč zebro. Videli smo ptice (to so bili jastrebi, ki se zbirajo nad ubito živaljo) in šli smo za duhom ubite zebre. Ko smo našli, smo sledili levu, ki je s svojimi malečki jedel zebro. Jaz sem na levu izstrelil strupeno puščico in zgrešil. Lev je šel okrog grma, levji malečki pa so ostali za se in ločeni od mate-

re. Nato sem z nestrupeno puščico streljal na levjega malečka in zadel. Zakričal je. Potem je prišla mati z veliko silo nadme, da sem odletel v velikem loku. Moj lok in puščice so padle na tla. Jaz sem kričal in hudo razgrajal. Moji spremjemeli so splezali na drevo. Jaz sem kričal: "Hojo! Hojo!" Levič je vzel druge malečke seboj in odšla. Mali levci malečki pa je umrl. Drugi Vatindigi so pripelzali z dreves in so pekli meso mladega leva.“

„Sungviča je krvavel, dokler ni prišel domov. Pokazal mi je brazgotine velike rane na desnem bedru. Tudi leoparda ubijejo s strupeno puščico. Se pred nekaj tedni sem videl malečega Vatindiga, ki je mino našega šotorja nesel ubitega leoparda. Enako ubijajo celo nosorožca, sloma, zebro, antilopo in bivala. Poleg teh pa že celo vrsto drugih večjih živali. Za orožje pa so jim le strame železne in lesene puščice. Železnih ne znajo delati sami, ampak jih dobivajo o dsosednjih Istanzov, ki so v tem pravi mojstri.“

Kaj pa vse pojedo od ubite živali! Prav vse, tako da ostane le dlaka, kremlji, rogovci, in včasih morda nekaj črev. Ko je žival ubita, vsa topa odide tja, kjer žival leži. Koliko požra, o tem si človek le težko dobi pojm, če ni sam videl. Pred kakim štirimi tedni je moj zamorski sluga ustrelil zebro. Med tem pa ga je od strani napadel nosorog, za katerega je stopical mladič. Ni bil loša! Sluga — Maylidi mu je

bilo ime — je streljal na nosoroga. Žival je še naprej napadala. Moral je ustreliti še trikrat, da je žival padla. Ža spomin smo si vzeli le glavo, vse drugo smo prepustili Vatindigom. Čez poldruži dan je nosorog izginil. Vatindigi pa so kazali svoje, kakor buben napete trebuhe. Vprašal sem jih: "Ali vam je od nosoroga še kaj ostalo?" — "Nič, smo vse pospravili".

Kožo živali porabijo za domače potrebe, posebno od zebri in antilop. Koža od zebrije posebno dobra za sandale, kakršne znajo ti ljudje silno delati. Kite od žirafe in nosoroga pa so zaželjene za tretje.

PONAREJEVALČEVA SMOLA

V Parizu je živel mož, ki se piše Marcel Lhomme. Nekdaj je bil anarhist in policiji dobro znan upornejš, sedaj pa ga je minilo tako veselje in si je hotel ustvariti eksistenco svoje vrste. Ker ni znal drugega dela, je prišel do prepiranja, da bo najlažje prišel do denarja, če ga bo kar sam del. Preškrbel se je s potrebnimi priponočki in začel izdelovati nove po 20 frankov. Toda prvi njegovi fabrikati so bili takoj zaniči, da bi celo celo slepe lahko ugotovil, kako slab delajo. Lhomme. Začel je zato ponarejanje denarja znanstveno študirati. Sredi marljivega študija je počasi ponarejal nove po 20 frankov, ki so počastili vedno boljši in popolnejši. Sredi dela pa je neko postal lačen. Da ne bi treba tekati na kosilo v bližnjo gestilno, je odpri skatljo konzerv in si sam skuhal kosilo. Toda konzerva je bila pokvarjena. G. Marcel Lhomme je imel komaj še toliko moči, da se je prevlekel pred vrata, kjer se je zgrudil med ludimi želodčnimi krči. Naglo se ga odpeljali v bolnišnico. Preden je bolnik v bolnišnici prišel k zaveti, je že policija stopila v njegovo stanovanje, da bi ugotovila vzrok nevarnega zatrappinga. Ta zrok je policija hitro našla, zraven pa našla tudi bolničko delavnico in ponarejevalnico denarja. Tako je nesrečna konzerva g. Marcella za nekaj časa rešila skrbi za vsakdanji kruh ter to skrb naložila francoski državni, kateremu bo moral poslej svojega gošta hraniti v kaznilnici.

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:
POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.
Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.
Pod vodstvom Mr. Wohlmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC.

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasí in če je gotov, naj pošle nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enemu izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbili vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljši jamstvo vsemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street

New York, N. Y.

ZLATO MESTO

L. 1900 je razsajala v Vzhodni Avstraliji zlata mrzlica. Ti soči pustolovec so hiteli v vasično Bandigoult, kjer so res našli bogata zlata polja. Naselbina se je kmalu razrasla v trgu z več sto prebivalci. Pozneje pa je nastopilo razočaranje. Govorica je pretiravala izdatnost zlatih ležišč. Samo posamezni premožnejši podjetniki so naročili rudarske stro-

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU
216 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTCVANJE

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezzi

s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi sli-

bih razmer takto priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, pravljajo na-

ročino točnc.

Uprava "G. N."

14. decembra:
Majestic v Cherbourg
Washington v Havre
Conte di Savoia v Genoa

15. decembra:
Paris v Havre
Bremen v Bremen

19. decembra:
Albert Ballin v Hamburg

21. decembra:
Olympic v Cherbourg

26. decembra:
Deutschland v Hamburg

29. decembra:
Ile de France v Havre

2. januarja:
Aquitania v Cherbourg

3. januarja:
Manhattan v Havre

4. januarja:
Europa v Bremen

5. januarja:
Lafayette v Havre
Rex v Genoa

9. januarja:
Majestic v Cherbourg

11. januarja:
Bremen v Bremen

12. januarja:
Champain v Havre
Vulcan